

Ya Kebikeç

– HSD · 21 Şubat 2012

"İnsanoğlu, hayatı boyunca en çok neyle haşır-neşir olursa ölürken de onu zikrederek ölmüş.'
Büyüklerimden hayata dair duyduğum nasihatlerden birisi belki de ilki budur. Bu sebeple olsa gerek, her gün güzel şeyleri tekrar ederek günü tamamlamaya çalışırdım ki olur da yeni bir güne başlamadan ölürsem, o güzellikler gözümün önüne gelsin ve ben onlardan bahsederek hayata gözlerimi yumayım.
Hayat ilginç ve bir o kadar da acımasızdır zaman zaman.

Daha dün sıkça telaffuz ettiğimiz güzellikler, şahıslar vb. bir anda nasıl olur da gündemimizden çıkar ve yerini başka unsurlara, şahıslara ve değer yargılarına bırakır.

Kişi, en çok neye değer vermişse, onu muhafaza etmenin yollarını araştırır ve öğrendiklerini de uygulamaya koyulur.

Kitabın çok hem de çok önemli ve imkânların da kısıtlı olduğu dönemlerde, kitapları haşereden korumak için ilk sayfalarına 'ya kebîkeç' yazılmış. Kebikeç, kimilerine göre bir melek, kimilerine göre cin'dir. 'ya kebîkeç' yazılı kitapları, kitap kurdunun, güvenin yemediğine inanılmış.

Kitaplar; önceleri evlerin en tenha yerlerinde kitaplıklarda muhafaza edilirken şimdilerde modern eşyalarımıza yer açmak için kitaplıklar kalkınca ardiyelerde kendilerine yer bulmaya başladılar. Artık ne kitap kurdunun önemi kalmıştır ne de diğer haşerelerin. Kitaplara 'ya kebîkeç' yazma gereği de görülmemektedir. Okumayı hobi olmaktan çıkarıp yaşamın bir nimeti haline dönüştürmediğimiz müddetçe de böyle devam edecektir.

Bir Bağlantı Paylaştım Hayatım Değişti!

Kitap ne yazık ki artık hayatımızda yok. Takip ettiğimiz ne bir gazete ne de bir yazar var. Hem gazetenin, kitabın, yazarın ne önemi var ki? Elimizin her an altında olan internet ve sosyal medya denen sayfalar var olduktan sonra kim gazete okusun, yazar takip edip yeni çıkan kitaplara baksın ki? 'Bir kitap okudum hayatım değişti!' ifadesi, tarihin tozlu raflarında yerini almak üzeredir.

Fakat, listemizde bulunan arkadaşlarımızın paylaşımında bulunduğu, alıntı dahi olsa kime ait olduğu belli olmayıp neredeyse anonimmiş gibi algılanacak olan ve okuyucusunda tesiri anlık olan sözler bizler için daha önemli hale geldi.

Anlık düşündüğümüz için kelimelerin dilini de anlayamaz olduk. Ufkumuzu geliştirmeyen, hayata bakış açımıza katkısı olmayan anlık paylaşımlar...

Üstelik bizim kebîkeç'e ihtiyacımız da olmayacaktır virüs programları varolduğu müddetçe. Hayatımızın merkezinde kitap olmadığı için sosyal yaşantımızda da gerçekçi insanlardan uzaklaşıp sanal dostluklarımız artmaya başladı. Sanırım bu dostlukların daim olmasını sağlayacak bir tür başka kebîkeçler vardır.

Biz en iyisi lafı fazla uzatmadan yeni 'kebîkeç'ler aramaya koyulalım, aksi taktirde yapayalnız kalma ihtimalimiz söz konusu olabilir.